

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 228.

Ottende Session.

60de Møde.

Mandagen den 23de Februar.

(Forsæt.)

J. A. Hansen (fortsat): Jeg skal ogsaa bede sagt Mærke til, at en af de Grunde, hvorfor den ærede Justitsminister har sagt, at han nu ikke vil tage en saadan Ordning, som han vilde tage for 2 Aar siden, er, fordi vi have vedtaget en ny Valgcommunallov for Landet siden den Tid. Naar altsaa den ærede Justitsminister for 2 Aar siden havde den fornødne Tillid til Sogneforstanderskabernes Indstilling, som han nu ikke har, saa ligger det jo ligefrem deri, at den nuværende Valgmaade, der forandrer Sogneforstanderskaberne, gjør, at den ærede Justitsminister ikke har den samme Tillid til de nu tilstedeværende Sogneforstanderskaber; men er dette ikke en bureaukratisk Anskuelse? Dengang da Præster, Godseiere, og deres Forvaltere, der ikke vare valgte, sad i Sogneforstanderskaberne, havde den ærede Justitsminister Intet imod, at Sogneforstanderskaberne havde Indstillingsret, men nu, da disse Personer kun sidde deri, forsaavidt de blive valgte af Beboerne, er dette en af de Grunde, hvorfor den ærede Justitsminister ikke vil gaae ind paa, at Sogneforstanderskaberne have Forslagsret, eller at de maae, som der var bestemt i det her sidst vedtagne Lovforslag, vælge ved Delegerede. Den ærede Minister har under Forhandlingerne bestandig sat disse to Afgjørelser som dem, der vare lige stærke, imod hinanden. — Naar endelig den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgfreds (Mergaard) meget stærkt har afviist mine Ut-

ttinger om Frisindethed, saa skal jeg blot erklære, at jeg i mange Aar har vidst, at den ærede Rigsdagsmand ikke anseer Frisindethed for det, jeg anseer den for; han har et eget Slags Frisindethed, som jeg ikke vedkender mig, og jeg har derfor paa ingen Maade troet, at det, jeg ansaae for Frisindethed, vilde stemme overeens med den ærede Rigsdagsmands Frisindethed i Almindelighed; det har jeg været forberedt paa.

J. F. Petersen: Det foreliggende Lovforslag har ganske vist sine Mangler, naar man betragter det fra et folkeligt Synspunkt, men er dette noget Usædvanligt? Naar har Folkethinget indtaget en saa lykkelig Stilling, at det har vedtaget en Lov, med Hensyn til hvilken det maatte erkjendes, at der ikke var nogen Mangel tilstede i saa Henseende? Jeg troer heller ikke, at den Omhu for Kjøbstæderne, som viser sig ved, at ville trænge denne Lov tilbage, har meget Værd. Man maa dog virkelig huske paa, naar man taler om, at det hele Borgerstab har hidtil havt Ret til at vælge Forligsmæglere, hvad det er for en kummerlig Ret, at Borgerne nu have, den nemlig at blive trommede sammen og vælge paa Mænd, som de muligens slet ikke ønske et saadant Hverv overdraget. Man taler her om Amtmandens Indflydelse, men hvad er der i Veien for, at Amtmanden ogsaa nu kan udøve den største Indflydelse paa Forslaget af de Mænd, som han ønsker valgte, og som Borgerstabet saa har at vælge paa uden Ret til at kunne vælge paa Andre? Nei, fra denne Side kan man ikke hente nogen virkelig holdbar Indvending mod denne Lov. Forrigt maa man ikke glemme, hvad det var, der oprindeligt har ligget til